

1. Zarzut pierwszy dotyczący naruszenia prawa w odniesieniu do przesłanek wymaganych w celu powstania odpowiedzialności Unii Europejskiej przy stosowaniu art. 24 regulaminu pracowniczego urzędników Unii, ze względu na to, że Sąd do spraw Służby Publicznej wymagał, by zdarzenie zakłócające porządek i spokój służby miało wpływ na funkcjonowanie służby i na zdrowie uczestników, choć przesłanki tej nie przewidują ani regulamin pracowniczy, ani orzecznictwo. Strona wnosząca odwołanie podnosi ponadto, że Sąd do spraw Służby Publicznej przeinaczył okoliczności faktyczne, uznając, po pierwsze, że Trybunał Obrachunkowy przedsięwziął wszelkie możliwe środki w celu przywrócenia właściwego funkcjonowania służby, a po drugie, że zakłócenie działania służby nie miało wpływu na zdrowie uczestników, mimo że Trybunał Obrachunkowy nie działał wystarczająco szybko i stanowczo, by doprowadzić do zakończenia konfliktowej sytuacji, która spowodowała u strony wnoszącej odwołanie trwałą całkowitą niepełnosprawność (odnośnie do pkt 67 i 68 zaskarżonego wyroku).
2. Zarzut drugi dotyczący naruszenia prawa przy kontroli zgodności z prawem przeprowadzanej przez Sąd do spraw Służby Publicznej, gdy stwierdził on, że orzeczenia lekarskie wykazujące istnienie zaburzeń psychicznych wynikających z mobbingu doznawanego przez stronę wnoszącą odwołanie w pracy nie pozwalają na wykazanie, że była ona rzeczywiście ofiarą mobbingu. Strona wnosząca odwołanie podnosi, że Sąd do spraw Służby Publicznej nie jest właściwy do podważania orzeczeń lekarskich i wyciągania z nich odmiennych wniosków (odnośnie do pkt 69 i 70 zaskarżonego wyroku).
3. Zarzut trzeci dotyczący naruszenia zasady proporcjonalności, gdy Sąd do spraw Służby Publicznej wycenił szkodę wynikającą z ponad dwuletniego opóźnienia w przekazaniu sprawozdania z dochodzenia stronie wnoszącej odwołanie na 2 000 EUR, nie podając uzasadnienia pozwalającego stronie wnoszącej odwołanie zrozumieć, z jakiej oceny wynika ta kwota. Strona wnosząca odwołanie podnosi, że Sąd do spraw Służby Publicznej nie uwzględnił kontekstu, w jaki wpisuje się ta szkoda.
4. Zarzut czwarty dotyczący naruszenia prawa przy podziale kosztów.

Skarga wniesiona w dniu 8 stycznia 2014 r. – U4U i in. przeciwko Parlamentowi i Radzie

(Sprawa T-17/14)

(2014/C 112/54)

Język postępowania: francuski

Strony

Strona skarżąca: Union pour l'Unité (U4U) (Bruksela, Belgia); Unité & Solidarité – Hors Union (USHU) (Bruksela); Regroupement Syndical (RS) (Saint-Josse-ten-Noode, Belgia); i Georges Vlandas (Bruksela) (przedstawiciel: adwokat F. Krenc)

Strona pozwana: Rada Unii Europejskiej i Parlament Europejski

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- Stwierdzenie dopuszczalności i zasadności niniejszej skargi;
- W konsekwencji, stwierdzenie nieważności rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady nr 1023/2013 z dnia 22 października 2013 r. zmieniającego regulamin pracowniczego urzędników Unii Europejskiej i warunki zatrudnienia innych pracowników Unii Europejskiej, w zakresie, w jakim
 - 1) zmienia załącznik X do regulaminu pracowniczego (art. 1, nr 70);
 - 2) zmienia art. 45 regulaminu pracowniczego i załącznik I oraz dodaje sekcję 5 w załączniku XIII (art. 1 nr 27, 61 i 73 k).
- Obciążenie pozwanych kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi sześć zarzutów.

Trzy pierwsze zarzuty dotyczą zmian do załącznika X do regulaminu pracowniczego urzędników Unii Europejskiej (zwanego dalej „regulaminem pracowniczym urzędników”).

1. Zarzut pierwszy dotyczący naruszenia art. 10 regulaminu pracowniczego urzędników, art. 12, 27 i 28 Karty praw podstawowych Unii Europejskiej (zwanej dalej „kartą”) oraz art. 11 europejskiej konwencji o ochronie praw człowieka i podstawowych wolności (zwanej dalej „EKPC”), w szczególności ze względu na brak zasięgnięcia opinii komitetu ds. regulaminu pracowniczego w przedmiocie nowelizacji załącznika X.
2. Zarzut drugi dotyczący naruszenia art. 12, 27 i 28 karty i art. 11 EKPC z uwagi na brak rzeczywistego i odpowiedniego informowania i zasięgnięcia opinii związków zawodowych, urzędników i pracowników w przedmiocie nowelizacji załącznika X.
3. Zarzut trzeci dotyczący naruszenia zasad prawidłowej legislacji, a w szczególności obowiązku skrupulatności i uzasadnienia.

Trzy pozostałe zarzuty dotyczą zmiany art. 45 i załącznika I do regulaminu pracowniczego urzędników, a także dodania sekcji 5 w załączniku XIII do regulaminu pracowniczego.

4. Zarzut czwarty dotyczący naruszenia art. 10 regulaminu pracowniczego urzędników, art. 12, 27 i 28 karty i art. 11 EKPC, w szczególności z uwagi na brak zasięgnięcia opinii komitetu ds. regulaminu pracowniczego w przedmiocie reformy przebiegu kariery AD.
5. Zarzut piąty dotyczący naruszenia art. 12, 27 i 28 karty i art. 11 EKPC z uwagi na brak rzeczywistego i odpowiedniego informowania i zasięgnięcia opinii związków zawodowych, urzędników i pracowników w przedmiocie reformy przebiegu kariery AD.
6. Zarzut szósty dotyczący naruszenia zasad prawidłowej legislacji, a w szczególności obowiązku skrupulatności i uzasadnienia.

Skarga wniesiona w dniu 8 stycznia 2014 r. – Nguyen przeciwko Parlamentowi i Radzie

(Sprawa T-20/14)

(2014/C 112/55)

Język postępowania: francuski

Strony

Strona skarżąca: Huynh Duong Vi Nguyen (Woluwe-Saint-Lambert, Belgia) (przedstawiciel: adwokat M. Velardo)

Strona pozwana: Rada Unii Europejskiej i Parlament Europejski

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności przepisów, w tym art. 7 (czas podróży) załącznika V regulaminu pracowniczego oraz art. 8 (koszty podróży) załącznika VII do regulaminu pracowniczego w brzmieniu zmienionym rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (UE, Euratom) z dnia 22 października 2013 r. zmieniającym regulamin pracowniczy urzędników Unii Europejskiej i warunki zatrudnienia innych pracowników, opublikowanym w Dzienniku Urzędowym L 287 z dnia 29 października 2013 r. w zakresie w jakim prawo do kosztów podróży i czasu podróży jest związane z dodatkiem zagranicznym lub dodatkiem z tytułu zamieszkiwania za granicą;
- zasądzenie od strony pozwanej na rzecz strony skarżącej odszkodowania w wysokości 169 051,96 EUR oraz zadośćuczynienia w wysokości 40 000 EUR;
- zasądzenie od strony pozwanej odsetek za zwłokę i odsetek wyrównawczych w wysokości 6,75 % w odniesieniu do doznanej krzywdy i poniesionej szkody materialnej;
- obciążenie strony pozwanej kosztami poniesionymi przez stronę skarżącą w niniejszym postępowaniu.